www.padippakam.com

கூட்டுக் கட்டுரை-2

தேசிய இனப் பிரச்சினை குறித்த சில அடிப்படையான கேள்விகள்

விவாத விவரம்	:	பார்க்க நிறப்பிரிகை-1, பக். 36
நாள்	:	4-11-90 ஞாயிறு.
இடம்	:	தஞ்சை யூனியன் கிளப் மாடி.
பங்கு பெற்றோர்	:	நிறப்பிரிகை ஆசிரியர் குழு, தமிழ் இன விடுதலைக் கழகத் தலைவர் வழக்குரைஞர் இராமதாசு, திருச்சிப் பெரியார் மையம் சார்பில் திரு. மணிவேலன் மற்றும் இரு தோழர்கள், தமிழ்நாடு இளைஞர் பேரவை சார்பில் சுகுமாரன், மக்கள் கல்விஇயக்கத்தின் அமைப்பாளர் பா. கல்யாணி, செயற்குழு உறுப்பினர் சே. கோச்சடை, திருத்துறைப்பூண்டி அமைப் பாளர் பிரிட்டோ, 'மனுசங்க' இதழ் சார்பாக உஞ்சை ராசன், காளிமுத்து, சென்னையிலிருந்து எழுத்தாளர் சாரு நிவேதிதா, பாண்டியிலிருந்து பிரேம், அருணன், நெய்வேலி வேர்கள்சார்பாகச் சிவப்பிரகாசம், சுந்தரவினாயகம், திருச்சி ராஜன் மற்றும் இருதோழர்கள், தஞ்சைப் பேராசிரியர் டாக்டர் இராம. சுந்தரம், தோழர் அறிவுறுவோன், விவாதத்தில் பங்கேற்காமல் தஞ்சைப் பேராசிரியர் டாக்டர் மதிவாணன், எம்.டி. முத்துக்குமாரசாமி, இரத்தினகிரி மற்றும் சில தஞ்சை தோழர்களும் பங்கேற்றனர். காஞ்சியிலிருந்து தமிழ்நாடு மக்கள் இயக்கத் தோழர்கள் கருத்துகளை எழுதி அனுப்பியிருந்தனர்.

விவாதத்தின் போது முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகள்

தலைமை : அ. மார்க்ஸ்

1. நிறப்பிரிகை : மார்க்சியம் வலியுறுத்துகிற சர்வ தேசிய உணர்வும் மக்களிடம் பொதிக்கப்பட்டுள்ள தேசிய உணர்வும் அடிப்படையில் முரண்பாடு கொண்டிருக்கின்றன. தேசிய உணர்வைக் கடந்து யாவரும் தம்மைத் தாய்நாடற்றவர்களாக உணரச் செய்வ என்பது எளிதான காரிய மில்லைதான். சோசலிசத்தை நிர்மாணிப்பதற்கென இது வரையில் நடத்தப்பட்ட புரட்சிகள் யாவும் ஆதாரமாகத் தேசியத்தன்மை கொண்டு விளங்குவதை நாம் காண முடிகிறது. சர்வதேசியமே தமக்கானது என உணர்ந்திருந்தாலுங்கூடத் தவிர்க்க இயலாமல் தேசியத்தைத் தமது சொல்லாடல்களுடன் பிணைக்க வேண்டியது இங்கெல்லாம் அவசியமாகிப் போனதை நாம் காண்கிறோம். தேசிய இனப் பிரச்சினைகள் குறித்துச் சிந்திக்கும் போது தேசிய உணர்வை ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்ததெனக் கறாராக வரையறுப்பது சாத்தியம் எனத் தோன்றவில்லை. தேசம் என்பது ஒரு கற்பிதம் செய்து கொள்ளப்பட்ட சமூகமேயாகும். தேசியம்தான் தேசத்தை உருவாக்குகிறதேயொழிய தேசம் தேசியத்தை உருவாக்குவதில்லை.

தனது அரசியல் நோக்கில் ஒரு தேர்வு செய்யப்பட்ட வரலாற்றை ஒவ்வொரு தேசிய இயக்கமும் உருவாக்குகிறது. பண்டைய அரசர்களின் கொடிய சுரண்டல் ஒடுக்குமுறை விரிவாக்க நடவடிக்கை யாவும் மறைக்கப்பட்டு அவர்கள் தேசிய வீரர்களாக உருவாக்கப்படுகிறார்கள். தமது மொழியே பிற மொழிகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது, தொன்மையானது என்கிற வெறி ஊட்டப்படுகிறது. முதலாளியத் தேசிய அரசு உருவாகும்போது அரசோடு மக்களை இணைத்த அரச விசுவாசம், மத நிறுவனப்பிடிப்பு ஆகியன சிதறுண்டு போகும் போது இவற்றின் மீதான விசுவாசங்கள் தேசியக் கொடி, தேசிய கீதம் ஆகியவற்றிற்கு மாற்றிடு

படிப்பகம்

யும், அது வரலாற்றை மறுப்பதல்ல என்பதையும் வெறுமனே வர்க்கத்துக்கு உட்பட்டதாக மட்டுமே சுருக்கிவிட முடியாத அதை வர்க்க ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் காண முடியாது என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

www.padippakam.com

உலக முதலாளியக் கட்டமைப்பு முற்றிலும் வேறுபட்டுள்ள இன்றைய சூழலில் ஒப்பிட்டுப் பேசுவதற்கு எல்லாவிதங்களிலும் என்றென்றைக்கும் பொருந்தி வரக் கூடிய மாதிரிகள் ஏதும் கிடையாது. இங்கே எந்த ஒரு தேசிய இனத்தையும் ஒடுக்கும் தேசிய இனமாகச் சுட்டிக் காட்ட முடியாது. மூலதனம், தொழில் நுட்பம், சந்தை ஆகிய மூன்றிலும் ஏகாதிபத்தியங்களைச் சார்ந்து நிற்கும் இந்தியப் பெரு முதலாளிகள் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தேசிய இனத்திற்குள்ளும் தங்கள் செயல்பாட்டை முடக்கிக்கொள்வதில்லை. இவர்கள் செல்வாக்கு வகிக்கிற அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்தியில் குவிக்கப் பட்ட இந்து மயமான மத்திய அரசிற்கும் தேசிய இனங்களுக்கு மிடையேதான் தேசிய இன முரண்பாட்டைப் பார்க்கிறோம்.

தேசிய இன உணர்வு என்பதை முதலாளியக் காலகட்டத்தின் மேற்கட்டுமானமாகப் பார்ப்பது சரியானதல்ல. தேசிய அரசின் தோற்றத்தை நாம் தேதி குறிப்பிட்டுச் சொல்லிவிட முடியும். ஆனால் தேசிய இன உணர்வு மற்றும் தேசிய இனத்தின் தோற்றத்தை நாம் இப்படிக் கூறிவிட முடியாது. தேசிய அரசை மட்டுமே முதலாளியத்துடன் இணைத்துப் பார்க்காமல் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகவும் முதலாளியத்தின் வெளிப்பாடாகவும் பார்க்கும் தவறு எப்போதுமே நடந்து விடுகிறது. சனரஞ்சகச் சனநாயகக் கருத்தியற் கூறான தேசியமானது தன்னளவில் ஒரு வர்க்க உள்ளடக்கத்தைப் பெற்றிருக்கிறது எனச் சொல்ல முடியாது. சரியான ஒரு கருத்தியற் சொல்லாடலுடன் அது ஒருங்கிணைக்கப் படும்போதே அது வர்க்க உட்பொருளைப் பெறுகிறது.

தூலமான வரலாற்றுப் பின்னணியில் வரையறுக்கப்பட்ட வர்க்கச் சேர்க்கையிலேயே தேசியம் கட்டமைக்கப் படுகிறது. அரசதிகாரத்திற்கான போராட்டத்துடன் அது இணைந்தது. அரசியலதிகாரத்திற்கெதிரான ஒவ்வோரு தேசிய இனப் போராட்டத்தின் போதும் தேசம் என்பது வெறும் இனம் சார்ந்து வரையறுக்கப் பட்டதில்லை. மாறாக அது அரசியல் ரீதியாக, வர்க்க ரீயாகவே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைய - நவ / அரைக் காலனியச் சூழலில் ஏகாதிபத்தியங்களைச் சார்ந்து நிற்கும் தரகுத்

இனங்களை ஒடுக்குகிற அகில இந்தியத் தேசிய உணர்வைக் கட்ட இந்து மதப் பின்னணியைப் பயன்படுத்துகிற இந்துப் பெருமதவாதச் சக்திகளும் நமது வரையறையிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டியவர்களேயாகும். விவசாயிகள், சிறு முதலாளிகள், மத்தியதர வர்க்கம், வேலை இல்லாதோர், மாணவர்கள், மதச் சிறுபான்மையினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோர் நமது வரையறையில் உள்ளடக்கப் படவேண்டியவர்கள்.

இந்த வகையில் நாம் நம்மை வர்க்க ரீதியாய் வரையறுத்துக் கொண்டு அதற்குரிய கருத்தியலைத் தேசிய உணர்வுடன் ஒருங்கிணைத்துக் கருத்தியற் சொல்லாடலை உருவாக்கும் போதே இன்றைய தேசிய இன உணர்வு அடிப்படையிலான போராட்டங்கள் சனநாயகப் போராட்டங்களாகவும் சமத்துவத்தை நோக்கிய முயற்சியாகவும் அமையும். இல்லையேல் வேறு பல மூன்றாம் உலக நாட்டுத் தேசிய இயக்கங்களைப் போலவே இன்றுள்ள நிலையைக் காட்டிலும் கொடிய பாசிச உருவாக்கத்திற்கும் அதற்கான நியாயப் பாட்டிற்கும் மட்டுமே வழிவகுக்கும்.

நான்கு இறுக்கமான பண்புகளோடு வளர்ந்து வரும் முதலாளியக் கட்டத்தோடு தேசியத்தை இணைத்துப் பார்க்கும் ஸ்டாலினிய வரையறை இன்றைக்குப் பொருந்தாது. தேசிய முதலாளிகள் தமிழ்த் தேசிய முதலாளிகள் என்றெல்லாம் பெரு முதலாளிகளில் யாரையும் அடையாளம் காட்டமுடியாது. தாழ்த்தப்பட்டோர், சிறு பான்மையினர் மற்றும் இதரத் தேசிய வர்க்கங்களை ஈர்க்கக்கூடிய முழக்கங்களே இன்றைய தேவை. தேசியம் தவிர்க்க இயலாமற் பாசிசத்திற்கே இட்டுச் செல்லும் என்பதை ஏற்க முடியாதெனினும் அத்தகைய ஆபத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் முழக்கங்களைத் தவிர்ப்பது அவசியம். இன்றைய சூழலில் அகில இந்தியத் தேசியம் என்கிற கற்பிதம் சாத்தியமேயில்லை. தவிரவும் அத்தகைய கற்பிதம் ஒடுக்குமுறைக்கானதாகவே அமையும். புரட்சிக்குப் பிந்திய ரசியாவில் சுய நிர்ணய உரிமை சரியாக வழங்கப் பட்டதில்லை. தவிரவும் சகல துறைகளிலும் சனநாயகம் மறுக்கப்பட்ட நிலை என்பதும் இன்றைய தேசிய இன அடிப்படையிலான போராட்டங்களுக்குக் காரணமாகியுள்ளது.

2. இராமதாசு (தமிழ் இன விடுதலைக்கழகம்) பெரும்பாலும் நிறப்பிரிகையின் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஸ்டாலின் வரையறை இன்றும் ஏறறுக் கொள்ளக் கூடியதுதான்.

www.padippakam.com

எனினும் ஸ்டாலின் குறிப்பிடும் நான்கு பண்புகளில் ஏதும் ஒன்று இல்லை என்பதற்காக ஒன்றைத் தேசிய இனம் இல்லை என மறுக்க வேண்டியதில்லை. பழம் நாயகர்களைத் தேசிய வீரர்களாக உருவாக்காமல் இருக்க முடியாது. குறைகளோடு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இந்தியாவில் மொழியின் அடிப்படையில்தான் தேசிய இன உருவாக்கம் சாத்தியம். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஒன்றிணைக்க எது சாத்தியக் கூறோ அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியாவில் அது மொழிதான்.தவிரவும் மொழி அழியும் போது அந்த இனம் அழிகிறது. மொழி உணர்வு இல்லாமையால்தான் தமிழினம் தாழ்ந்திருக்கிறது. இந்து மதம் இங்கே அடக்கு முறைக்கும் சுரண்டலுக்குமே பயன்பட்டிருக்கிறது. மொழி உணர்வைக் கட்டமைக்கும் போது நாம் சில பாரம்பரியங்களை உயர்த்திப் பிடிப்பது தவிர்க்கஇயலாதது. பக்தி இலக்கியங்கள் தமிழுணர்வை முன் வைத்தன.

தேசியம் முதலாளியக் காலகட்டத்தில்தான் சாத்தியம் என்பதை நாங்கள் மறுக்கிறோம் எனினும் வர்க்கப் போராட்டம் தேசியமாகாது. மார்க்ஸ் சொன்ன பாட்டாளி வர்க்கம் எனபது இந்திய மக்கள் தொகையில் எட்டு சதம்தான்; இவர்களை வைத்துப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி சாத்தியமில்லை. தமிழ்நாட்டு முதலாளிகள் தரகு முதலாளிகளே. இவர்களும் இந்துமத சக்திகளும் ஒதுக்கப்பட வேண்டிய வர்களே. இந்தியத் தேசிய காங்கிரசை இங்கே பார்ப்பனர்களே கட்டியமைக்கிறார்கள். அவர்களே அகில இந்தியத் தேசியத்தைக் கட்டமைக்க முயல்கிறார்கள். சுய நிர்ணய உரிமையையும் பிரிவினை வாதத்தையும் தனித்தனியாகப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. பிரிந்து போகாத சுய நிர்ணய உரிமை என மார்க்சியப் பேராசான்கள் குறிப்பிட்டது கட்சி பிரிந்து போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை மனத்திற் கொண்டுதான். நாட்டுப் பிரிவினையை அவர்கள் எதிர்க்கவில்லை. ரசியாவில் எந்நாளும் சுயநிர்ணய உரிமை சரியாக வழங்கப்பட்டதில்லை என்பதற்கு இன்று நிரூபணம் கிடைத்துள்ளது.

3. தமிழக மக்கள் இயக்கம்: (கட்டுரைச் சுருக்கம்): தேசத்திற்கு என்றென்றைக்குமான இறுக்கமான வரையறை என்பது இயங்கியலுக்கு எதிரானது ஸ்டாலின் குறிப்பிடும் நான்கு பண்புகளில் அனைத்துமோ, அவசியமானவையோ தேசிய உருவாக்கத்தில் பங்கு பெறக் கூடும். தேசிய உணர்வு, தேசியம், தேசிய இயக்கம் ஆகியனவற்றை முதலாளியத்தோடு நேரடியாகப் பொறுத்திப் பார்ப்பது தவறு. எனினும் தேச அரசுகளின் உருவாக்கம் முதலாளியத்தோடு இணைந்ததுதான். முற்றுடைமை மூலதனத்தின் முழுமையான வலைப் பின்னலின் காலகட்டமாகிய புதுக் காலனியத்தில் தேசியம், தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் புதிய பரிமாணங்களைப் பெறுகின்றன. இன்று தேசிய முதலாளியத்திற்குச் சாவுமணி அடிக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய குடியாட்சிப் புரட்சிக்கான நம் ஐக்கிய முன்னணியில் இல்லாத தேசிய முதலாளியத்திற்கு இனி இடமில்லை.மூன்றாம் உலக நாட்டுத் தேசிய இயக்கங்கள் முழுமையான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலவுடைமை எதிர்ப்புப் போராட்டமாக இல்லாதபோது குட்டி முதலாளியத்தால் தோற்றுவிக்கப் பட்டதனாலுங் கூட விரைவில் தரகு முதலாளிகளின் கைக்கு மாறி ஏகாதிபாத்தியங்களின் ஆதரவையும் பெற்று விடுகின்றன. வெறும் பிரிதலை மட்டுமே மையப்படுத்தும் இவ் இயக்கங்கள் பாசிசத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். இத்தகைய நிலை அல்லது எதிர்மாறாகப் பாட்டாளியத் தலைமையினூடே புதிய குடியாட்சிபுரட்சி மூலம் சோசலிசத்திற்கு இட்டுச் செல்லுதல் என்கிற இரு நிலைகளினூடே இன்றைய தேசிய இயக்கங்கள் ஊசலாடுகின்றன. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தரகு அதிகார வர்க்க முதலாளிய எதிர்ப்பு, நிலவுடைமை எதிர்ப்பு, பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு, சாதி எதிர்ப்பு, இந்து இந்திய அடிப்படையிலான போலி இந்தியத் தேசிய எதிர்ப்பு ஆகியவற்றுடன் நமது தேசிய வியக்கம் உழைக்கும் வர்க்கங்களின் ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களின் அடிப்படை முழக்கங்களை இணைக்க வேண்டும். அகில இந்தியத் தேசியம் ஏதும் இங்கே இல்லை. சுய நிர்ணய உரிமை என்பது பிரிந்து செல்லும் உரிமையாகும். பிரிந்து போகும் உரிமைடன் கூடிய சு. நி. உரிமை எனத் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்றைய தேசிய இனப் பிரச்சினை கட்கான தீர்விற்குப் பேராசான்களின் எழுத்துக்களில் செவ்வியல் மாதிரிகளைப்பெற முடியாது. சோவியத் யூனியனில் தேசியச் சிக்கல் சரியாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. எனினும் அவைகுறித்தும், இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்திய தேசிய விடுதலைப் போட்டங்கள் குறித்த மாவோவியர்கள் அனுகுமுறை குறித்தும் தமிழ்த் தேசிய வரலாறு குறித்தும் சரியான ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

4. சுந்தர வினாயகம்: இறுக்கமான வரையறை தேவையில்லைதான். ஆனால் வரையறையையே முற்றாகப் புறக்கணித்துவிட முடியாது. மொழி ஓர் அடிப்படையான அவசியம். நிலப்பரப்பு / பண்பாடு ஏதாவதொன்று மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறலாம். கறார் வரையறை சரியாகாது என்பது போலவே முதலாளித்துவத்துடன் நேரடியாகப்பொருத்திப்

படிப்பகம்

www.padippakam.com

பார்க்கவும் முடியாது. ஆனால் முதலாளியக் காலக்கட்டத்தின் உணர்வுதான். வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. தேசியம் பாசிசத்திற்கே இட்டுச் செல்லும் என்பது தவறு. வர்க்க ரீதியாய்த் தேசியத்தை வரையறுக்க வேண்டுமென்னும்போது மாவோவின் வரையறையே சரி. புரட்சியின் எதிரிகளாகிய ஏகாதிபத்தியம், தரகு முதலாளிகள், நிலப்பிரபு ஆகியோர் விலக்கப்பட வேண்டியவர்கள். புரட்சியின் நண்பர்களாகிய தொழிலாளிவர்க்கம், விவசாயிகள், தேசிய முதலாளிகள் ஆகியோர் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியவர்கள். அப்படியே பின்பற்றத்தக்க செவ்வியல் மாதிரிகள் கிடையாது. எனினும் பேராசான்களிடமிருந்து படிப்பினைகள், வழிகாட்டும் நெறிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எத்தகைய முழக்கங்கள் முன் வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்துக் கருத்துக்கள் இல்லை. அகில இந்தியத் தேசியம் இல்லை. பஞ்சாப், காஷ்மீர் போராட்டங்களில் சு.நி. உரிமை சனநாயகக் கூறுகள் உள்ளன. ஆனால் பெரும்பகுதி பிரிவினை வாத சக்திகளாகவே உள்ளதால் ஆதரிக்க முடியாது. ஈழப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கலாம், காலிஸ்தான் போராட்டத்தை ஆதரிக்க முடியாது. ரசியாவில் சு.நி. உரிமை குறித்துக் கருத்து சொல்ல போதிய தகவல் இல்லை. ராஜராஜன் போன்ற பாரம்பரியங்களை உயர்த்திப் பிடிக்க முடியாது. அவர்கள் மக்களின் விரோதிகள். இதனால் மரபிலிருந்து எதையுமே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதல்ல.

5. **சாரு நிவேதிதா :** நிறப்பிரிகையின் கருத்துக்களை ஏற்கிறேன்.

6, **திருச்சி ராஜன் மற்றும் தோழர்கள் :** நிறப்பிரிகையின் கருத்துக்களோடு உடன்படுகிறோம்.

7. **கல்யாணி :** நிறப்பிரிகை முதல் இதழில் வெளியாகியுள்ள அ.மா.வின் கட்டுரையிலிருந்து தொடங்கலாம். வரையறைகளையே மறுக்கும் ஒரு போக்கு கட்டுரையில் உள்ளது. பொதுத் தன்மையே இல்லை என்கிற கருத்தாக்கம் வந்து விடுகிறது. பழைய வரையறைகளைச் சூழலில் வைத்துப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் சரி. தேசியம் என்பது தேசிய இனமாக இருக்கிறார்களா என்று கற்பிதம் செய்து கொள்ளப்பட்ட சமூகம் என்கிற கருத்திலும் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. * எனினும் கட்டுரையின் முடிவுகளோடு நான் உடன்படுகிறேன். முதலாளியத்துடன் தேசியத்தை நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்க்க முடியாது. தொடர்பும் இல்லை என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. சனநாயகத்தைச் சுயேச்சையாகப் பார்க்கலாம் என்கிற கருத்தில் எனக்கு உடன்பாடுண்டு. தேசியம் தவிர்க்க இயலாமல் பாசிசத்தில் முடியும் எனச் சொல்லிவிடமுடியாது. ஆட்சி மொழி, பயிற்று மொழி போன்ற குறிப்பான முழக்கங்களின் அடிப்படையில் மக்களைத் திரட்ட வேண்டும். மார்க்சியப் பொதுஉடைமைக் கட்சி (MCPI) இதில் முன்னோடியாகச் சில முழக்கங்களை வைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ராஜராஜன், ராஜேந்திரன் போன்ற பாரம்பரியங்களை முன்னெடுப்பது நிச்சயமாகப் பாசிசத்திற்குத்தான் இட்டுச் செல்லும். பேராசான்களின் செவ்வியல் மாதிரிகளை நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்க்க முடியாது. மேற்கோள் யுத்தம் சாத்தியமில்லை. அகில இந்தியத் தேசியம்/தமிழ்த் தேசியம் என இரண்டு தேசியங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இந்திப் பகுதிகளில் அகில இந்தியத் தேசியம் வலுப் பெறுகிறது. ஒரே மாதிரியாக இந்தியா முழுதையும் பார்க்கத் தேவையில்லை.

8. **சே. கோச்சடை :** வரையறை என்பதெல்லாம் சில குறிப்பிட்ட பண்புகளை முதன்மைப் படுத்தி அவற்றை உள்ளடக்கிய பொருள்களுக்கு உண்டானதே ஆகும். பொருள்கள் பண்பு மாற்றம் பெறும்போது வரையறையோடு பெயரும் மாற வேண்டும். வரையறையை மட்டும் மாற்றுவது சரியல்ல. பண்பு மாற்றத்தை ஆராய வேண்டும். தேசியக் குணம் என்ற கருத்தியல் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டத்தில் உருப்பெறுவதே ஆகும். மனித இனம் தொடங்கி எல்லாக் காலத்திற்கும் சமூகமோ இயற்கையோ மாறாமல் இருப்பதில்லை. மக்கள் முதலில் இனக் குழுக்களாகவும் (Tribes) பிறகு வர்ண இனமாகவும் (Race), பின்னர் தேசிய இனமாகவும் (Nation) திரண்டனர். இது போல முதலாளியம் வளர்ச்சியடைந்து ஏகாதிபத்தியமாக மாறி, ஏகாதிபத்தியமே முதிர்ச்சி அடைந்துள்ள இந்தக் காலகட்டத்தில் மக்கள் ஸ்டாலின் வரையறுத்த

---

* ஆழமாக யோசித்துப் பார்க்கும்போது தேசியம் என்பது கற்பிதம் செய்யப்பட்ட சமூகம் என்கிற கருத்து சரியானதாகவே தோன்றுகிறது என ஒரு வாரத்தின் பின்பு எழுதிய கடிதத்தில் தோழர் கல்யாணி குறிப்பிடுகிறார். சென்ற 18-11-90 அன்று பாண்டியில் நடைபெற்ற 'நிறப்பிரிகை' விமர்சனக் கூடத்திலும் இதனை அவர் குறிப்பிட்டார். எனினும் தேசிய இன அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறை கற்பிதம் இல்லையே, எதார்த்தமாகத்தானே இருக்கிறது இது இன்னும் ஆழமாக யோசிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

ஆராய்வதைவிட, தங்களுக்குள் எந்த அடையாளத்தைக் கண்டு ஒன்றுபட்டுப் போகின்றார்கள் என்று ஆராய்வதே பொருத்தமாக இருக்க முடியும். மொழி, மதம், பண்பாடு, நாட்டெல்லை, பொருளியல் நலன்கள் இவற்றில் ஒன்றிரண்டு கூட ஒடுக்குமுறையாளர்களை எதிர்ப்பதற்கு ஒன்று சேர ஆதாரமாக அமைகின்றன. தேசிய இனங்களின் போராட்டம் என்று நாம் பார்க்கும் போதே எந்தெந்த வர்க்கங்களை ஒன்றிணைப்பது என்று பார்க்கிறோம். எனவே இன்றைக்கு ஒடுக்கும் வர்க்கங்கள், ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்கள் எவை என ஆராய்வதும் சமூக இயக்க விதிகளைப் புரிந்து கொள்வதும் நமது நோக்கமாக இருக்கும் பட்சத்தில், அப்படி ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களின் பொதுவான பண்புகளை ஆராய்ந்து, புதிய வரையறையும், புதிய பெயரும் வைப்பத்த சரியாக இருக்கும்.

தேசிய இனப் பிரச்சினை மட்டுமில்லை, எந்தப் பிரச்சினையுமே தவறான தலைமையால் தவறாகக் கையாளப்பட்டால் பாசிசமாகவும், மனித இனத்துக்கு எதிரானதாகவும் மாறிவிடும். தேசியம் என்பது தவிர்க்க இயலாமல் பாசிசத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என்பது தவறு. அப்படி இருந்தால் மார்க்சியர்கள் அதை உயர்த்திப் பிடிக்க முடியாது. இது வரையில் மார்க்சியர்கள் அதைச் சரியானபடி கையாளாமல் போயிருக்கலாம் ரசியா இதற்கு உதாரணம். ஒரு புதிய எந்திரத்தை வடிவமைப்பதில் உள்ள குறை நிறைகளைப் போலவே, ஒரு புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டியமைப்பதில் தவறு நேர்ந்துள்ளது. தவறுகளைச் சரி செய்யும் நோக்கில் அவற்றை ஆராயலாம்.

தேசிய முதலாளிகள் என்ற வர்க்கம் உண்டா இல்லையா என்பதை உலகளாவிய அளவில் தீர்த்துக் கொண்ட பிறகே தமிழகத்தில் பொருத்திப் பார்க்க முடியும். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் குட்டி முதலாளிகளுக்கும், தரகு முதலாளிகளுக்கும் இடைப்பட்ட வர்க்கம் ஒன்று தமிழகத்தில் உள்ளது. தமிழக உழைக்கும் மக்கள் போராட்டத்தின் போதே அவர்களை அடையாளம் காணமுடியும். 'பெரு' நாட்டில் மக்கள் போர் நடத்துகிற பொதுவுடைமைக் கட்சி அங்கே தேசிய முதலாளி வர்க்கம் இருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டு அவர்களது நலன்களையும் உள்ளடக்கிப் போராடுகின்றது. ஆனால் இப்போதைக்குத் தேசிய முதலாளிகள் அவர்களோடு இல்லை. இங்குள்ள குறிப்பான சுரண்டல் வடிவங்களைக் கவித்துவமுடைய முழக்கங்களாக மாற்ற வேண்டும்.

மேற்கோள் போர் நடத்தப்படுவதாகக் குறிப்பிடும் அ. மார்க்ஸ் கட்டுரையிலும் மேற்கோள்களே காட்டப்படுகின்றன. அவர் சமூக ஆய்விலிருந்து முடிவுக்கு வருவது சரியாக இருக்கும். மேற்கோள்களைக் களத்தையும் காலத்தையும் பார்த்துச் சரியான முறையில் கையாள வேண்டும் என்றே லெனின் திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறார். எனவே இன்றைய தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்க்கக் கூடிய செவ்வியல் மாதிரியை அவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது தவறு. மார்க்சிய இயங்கியல் என்கிற ஆய்வுக் கருவியையே அவர்களிடமிருந்து எடுக்க வேண்டும்.

இந்தியாவைப் பொறுத்த மட்டில் சாதி, மதம் இவைகளை மீறி தேசியம் வளர்ந்துவிட முடியாது. தேசிய இன உருவாக்கத்தினுடைய நிபந்தனையாகவும் சாதி ஒழிப்பை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும்.

அகில இந்தியத் தேசியம் என்ற ஒன்று இங்குள்ள தேசிய இனங்களுக்கு முரணற்ற சனநாயகம் வழங்குவதன் மூலம் உருவாக வேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.

9. **சிவப்பிரகாசம் (வேர்கள்—நெய்வேலி)** ஸ்டாலின் வரையறை இறுக்கமானதுதான். பொது வரையறையை இந்தியச் சூழலுக்குத் தக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். முதலாளியத்துடன் தான் தேசியம் பூரணமாய் வளர்ச்சியடைகிறது. தேசியம் வர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியல்ல. பயன்படுத்தும் சக்திகளைப் பொறுத்தே பாசிசமா இல்லையா எனச் சொல்ல முடியும். வர்க்க ரீதியான வரையறை என்கிற கேள்வியே தேசியத்தைப் பொறுத்த மட்டில் தவறு. செயலூக்கமான போராட்டங்கள் வேண்டும். எதற்குமே மாதிரிகள் தேவையில்லை. அகில இந்தியத் தேசியம் மேலிருந்து திணிக்கப்படுகிறது, சோசலிசத்திலும் தேசிய இனப் பிரச்சினை உள்ளது.

10. **டாக்டர் இராம. சுந்தரம் (தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்)** : தேசிய இனப் பிரச்சினை, அதன் வரையறை ஆகியவற்றிற்கு ஒரு வரலாறு இருக்கிறது. பண்பு மாற்றங்களின் அடிப்படையில் புது வரையறைகள் தேவைதான். எனினும் பழைய வரையறையை முற்றாகத் தூக்கி எறிய வேண்டியதில்லை. ஏதோ ஒரு வகையில் மதம் என்பது தேசிய உணர்வுடன் தொடர்புடையதாகவே இருக்கிறது. மேற்கோள் யுத்தமென்பதெல்லாம் சரி. அ. மார்க்ஸ் கட்டுரையிலும் மேற்கோள்கள் இருக்கத்தானே செய்கின்றன. ராஜராஜன் போன்றோரைத் தேசிய வீரர்களாகப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இளைஞர்களைக் கவர்வதற்காக இப்படிச் செய்யப்படுகிறது. தேசிய

படிப்பகம்

www.padippakam.com

முதலாளிகள் இன்று இருக்கிறார்களா? இருந்தால் நட்புச் சக்திகளா? இல்லை முரண் ,சக்திகளா? பிராமணர்களை ஆரியர்கள் என ஒதுக்குவது சரியா?

11 அறிவுறுவோன்: தேசியம் வர்க்கம் சார்ந்ததே. மதம் தேசியத்தைக் கையாளும் போது பாசிசமாகிறது. ஸ்டாலின் வரையறை எப்போதும் பொருந்தும்.. கரையார்களின் இயக்கமாக் மட்டுமே இருப்பதால்தான் புலிகள் இயக்கம் பாசிசத் தன்மையோடு இருக்கிறதா? ராஜராஜன் போன்ற பாரம்பரியங்கள் ஆபத்தானது. செவ்வியல் மாதிரிகள் தேவையில்லை. ஆனால் வழிகாட்டல் தேவையே. அகில இந்தியத் தேசியம் தேய்மானத்தில் இருக்கிறது. தமிழ்த் தேசியமும் அப்படியே.

12. சுகுமாரன் (தமிழ்நாடு இளைஞர் பேரவை): இறுக்கமான வரையறை சாத்தியமில்லை. சூழலுக்குத் தகுந்தாற் போல மாறும். முதலாளியத்துடன் நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்ப்பது தவறு. அடித்தட்டு உழைக்கும் மக்களின் விடுதலையோடு தேசியத்தை இணைக்க வேண்டும். அண்மைக் காலத்தில் தேசியம் பாசிசத்திற்குத்தான் போயிருக்கிறது. எச்சரிக்கை தேவை. தேசிய முதலாளிகள் இருக்கின்றனர். நட்புச் சக்திகளாகவே அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகச் சூழலில் தேசியம் பேசும் இயக்கங்களை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். (1) மாநில சுயாட்சி அளவிலான தன்னுரிமை இயக்கங்கள் (2) பிரிந்து போகும் சுய நிர்ணய உரிமை (3) தமிழக விடுதலைக்கான இயக்கங்கள். முதலாவது தேக்கத்திற்கே இட்டுச் செல்கிறது. மற்ற இரண்டையும் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது. தி.மு.க வின் இடத்தை பிடிக்க முயலும் சட்ட மன்றக் கோரிக்கையே இது. எனவே ஆயுதப் போராட்டத்துடன் இணைத்துப் பார்ப்பதே சரி. வர்க்க வரையறையில் தரகு முதலாளிகள் நிலப் பிரபுக்களோடு பார்ப்பனர்களையும் விலக்க வேண்டும். மேல்சாதிச் சனநாயகச் சக்திகள் அனுமதிக்கப்படலாம். ஆனால் தலைமை அவர்களுக்கில்லை. ஒடுக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்து மதம் மாறியவர்களையும் முன்னுரிமை கொடுத்து இணைக்க வேண்டும். விடுதலையடைந்த நாடுகளின் ஒன்றியம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். செவ்வியல் மாதிரிகள் கிடையாது. வடிவங்கள் செழுமைப் படுத்தப்பட வேண்டும். அகில இந்தியத் தேசியம் ஒடுக்குதலுக்கானதே தேய்ந்து விடுவதே. ரசியாவில் சு.நி. உரிமை சரியாக வழங்கப்பட்டதில்லை.

13. மணிவேலன் (பெரியார் மையம்): ஸ்டாலின் வரையறை இன்றும் பொருந்தும். முதலாளியத்துடன் நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்க்க முடியாது. தேசியம் இங்கே முதலாளியத்திற்கு முன்பே வந்து விட்டது. அந்நிய சக்திக்கு ஆட்படாமல் தேசிய இனப் போராட்டத்தை வளர்த்தெடுத்தால் பாசிசம் சாத்தியமில்லை. வர்க்கமோ, வர்க்க ஒடுக்கு முறையோ இங்கு இல்லை. வருண அடிப்படையிலேயே இங்கு ஒடுக்கு முறை நிலவுகிறது. தமிழ்த் தேசியத்தின் முதல் எதிரி பார்ப்பனர். அடுத்து பார்சி, பனியா முதலானோர். மூன்றாவது பன்னாட்டுச் சக்திகள். இறுதியில் பார்ப்பன இந்திய தேசிய அடி வருடிச் சக்திகள். இவர்கள் விலக்கப்பட வேண்டியவர்கள். இந்தியாவில் தேசிய முதலாளிகளுமில்லை, தமிழ்த் தேசிய முதலாளிகளும் இல்லை. ஒடுக்கும் தேசியத்தின் அடிப்படையிலேயே மார்க்சியம் தேசிய ஒடுக்குமுறை விடுதலை ஆகியவற்றை வரையறுக்கிறது. இங்கே ஒடுக்கும் தேசம் என ஒன்றில்லை. எனவே மார்க்சியம் இங்கே பொருந்தாது. பெரியாரியலே இங்குப்பொருத்தமானது. செவ்வியல் மாதிரிகள் சாத்தியமில்லை. சு.நி. உரிமைக்கும் பிரிந்து போவதற்கும் வேறுபாடு கிடையாது. ரசியாவில் சு.நி. உரிமை வழங்கப்பட்டதில்லை.

14. அருணன் (ம.க.இ. பாண்டிச்சேரி): அரசு எப்போதுமே மக்களுக்கு எதிரானதுதான். 80 கோடியிலிருந்து பிரிந்து ஆறு கோடி மக்களுக்கான அரசை உருவாக்கவே தேசியவாதிகள் போராடுகின்றனர். விடுதலை அடைந்த அரசின் அதிகாரம் எந்த அளவிற்குக் குறைவாக இருக்கும் என்பதே நாம் பேச வேண்டியது. புதிய அரசின் வடிவத்தைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

15. பிரிட்டோ (ம. க. இ. திருத்துறைப் பூண்டி):தேசியம் வர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது எல்லா வர்க்கமும் தேசிய இனமாகவே கருதப்பட வேண்டும். தேசியம் தவிர்க்க இயலாமல் பாசிசத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் எனச் சொல்ல முடியாது.

16. ரவிக்குமார்: பாசிசத்திற்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய தேசிய இனப் போராட்டச் சக்திகள் உணர்வு பூர்வமாக மார்க்சியத்தை விலக்குவதைப் பார்க்க முடியும் நெடுமாறன் தேசிய இனப் பிரச்சினை பேசினாலும் கீழே உள்ளவர்களை விலக்கவில்லை என்கிறார். ஆனால் மார்க்சியத்தை விலக்குகிறார். எம். சி. பி. ஐ சாய்வு ராஜேந்திரனை நோக்கி இருக்கிறது. அ. மாவின் கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் இவர்களை அஸ்ஸாம் 'உல்ஃபாவுடன் இணைத்து பேசப்படுகிறது. இது எப்படிச் சரி? 'உல்ஃபா ஆயுதப் போராட்டத்தை நிகழ்ச்சி நிரலில் வைத்துச் செயல்படும் இயக்கம். தி. மு. கவிற்கு மாற்றாக சமரச சக்திகள் மாற முயலும் வேளையில் யாருடன் கூட்டு நடவடிக்கை

படிப்பகம்

www.padippakam.com

என்பது பார்க்கப்பட வேண்டும். மார்க்சியம், ஆயுதப் போராட்டம் ஆகியவற்றைக் குறைந்த பட்ச நிபந்தனையாகப் பார்க்க வேண்டும்.

சுகுமாரன்: தன்னுரிமை மாநாடு தடை செய்யப்பட்டுச் சிறையிலிருந்த போது தேசிய இன விடுதலையில் அடித்தட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இணைக்கப்படுவதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமெனத் தோழர் பொழிலன் பேசியபோது அதனை நிபந்தனையாக்கக் கூடாது என 'எம். பி. சி.அய்' கட்சித் தலைவர் வெங்கட்ராமன் பேசினார்.

17 உஞ்சை ராசன் (ஆசிரியர், மனுசங்க) மதமும் சாதியும் துடைத்தெறியப் படாமல் தேசிய இன உருவாக்கம் இல்லை. உயர் சாதிக்காரர்கள் வர்க்க நீக்கம் செய்து கொள்வதற்குக் கலாச்சார முன் நிபந்தனைகள் வைக்க வேண்டும். மாற்றுக் கலாச்சாரம் ஒன்றையும் உருவாக்க வேண்டும். அத்தகைய மாற்றுக் கலாச்சாரம் அடித்தட்டு மக்களின் கலாசசாரமாகவே இருக்கும். தலித்துகளின் பிரச்சினை அகில இந்திய அளவிலானது. இவர்கள் அகில இந்திய அளவில் ஒன்றுபடுவதைத் தடுக்க தேசிய இனப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்போர் இவர்களது பிரச்சினைகளை முன் நிபந்தனைகளாக வைக்க வேண்டும். மேல்தட்டினரின் உணர்வே இங்கு தேசிய இன உணர்வாக வடிவெடுக்கிறது.

18. காளி முத்து: தாழ்த்தப் பட்டவர்களின் பிரச்சினைகள் அகில இந்திய அளவில் இருந்தாலும் ரத்தக் கலப்பு அகில இந்திய அளவில் இல்லை. தேசிய உணர்வு என்பதே இரத்த உறவு முறையில் அமைய வேண்டும். ராஜ ராஜன் போன்றோரைத் தேசிய வீரர் எனப் பாரம்பரியங்களை உருவாக்கியவர்கள் புதிய பார்ப்பனர்களே. ஆதிக்க சக்திகளே. ஆயுதந் தாங்கிய போராட்டத்தை மையப்படுத்துவது அவசியம்.

சாரு : இளைஞர்களைக் கவருவதற்கு ராஜ ராஜன் போன்றோரைத் தேசிய வீரர்களாக உருவாக்க வேண்டும் என்று இங்கே ஒருவர் சொன்னார். அப்படியானால் ராமனை மத வெறியர்கள் 'ஹீரோ' ஆக்குவதும் சரிதானே!

19. பிரேம்: பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தே ஆக வேண்டும் என்கிற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அழிவிலிருந்து தப்பித்தே ஆக வேண்டும் என்பதிலிருந்தே நமது பார்வை தோன்றுகிறது. இனம் பற்றிய பிரச்சினையை நாம் மிகவும் கருத்துருவாகவே பார்க்கிறோம். தமிழினம் என்பது விஞ்ஞானப் பூர்வமாய் ஒரு கற்பிதம். அரசியல் ரீதியாய் இது ஆயிரக் கணக்கான இனங்களை ஒடுக்கிய ஒரு ஏகாதிபத்தியமே. தமிழ் மொழியும் இப்படி நூற்றுக் கணக்கான மொழிகளை ஒடுக்கி வந்ததே. தமிழ்க் கலாச்சாரம் பற்றி இதுவரை பேசியவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கலாச்சாரம் பற்றி சிந்தித்ததே இல்லை. மன்னன் உயிர்த்தே மலர் தலை உலகம் என்பதுதான் இங்கே பண்பாடாக விளங்கி இருக்கிறது. கல்வி / அறிவு என்பதெல்லாம் அடிப்படை மனிதர்களுக்கானதாக இருந்ததில்லை. தமிழினம் என்பதற்கு மட்டுமல்ல உலகெங்குமே இப்படித்தான். இறுக்கமான வரையறை என்பதெல்லாமே இங்கு அதிக பட்சமானவர்களை ஒடுக்கியதுதான். இப்படி உட்கார்ந்து பேசி விவாதித்து முடிவுக்கு சனநாயக அடிப்படையில் வருவது என்பதெல்லாம் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தில் இருந்ததில்லை. முதன் முதலாக பிரான்சில்தான் மக்கள் அரசதிகாரத்திற்கெதிராகப் போராடி சனநாயகத்தை உருவாக்கினார்கள். அதற்கு முன் இதெல்லாம் ராஜ துரோகம். இந்த உரிமை பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் கொடை. அதற்கு முன் அரசன் மட்டுமே மனிதன். சேவகம் செய்வதே நமது கடமை. ஒன்றிணைக்கப்பட்ட முறை என்பது முழுமையாக வன்முறை சார்ந்ததே. இனம் தனி மனிதனை நசுக்குகிறது. எனவே இந்த இனத்தின் அடிப்படையில் மனிதனை அடையாளம் காண முடியாது. ஒடுக்ககப்பட்ட மனிதன் ஒலிக்கும் வீரியமான சொல் தமிழில் ஏது? பிராமணக் கலாச்சாரம் நம்மை ஒடுக்குகிறது என்பதெல்லாம் இருக்கட்டும். நம்மை அடிமைப் படுத்துவதற்கான கூறுகள் நம்மிடையே இருந்தன. ஒடுக்கும் மனிதன் ஒடுக்கப்பட்ட மனிதன் என்கிற வரையறையே இங்குச் சாத்தியம். பொதுவான இன வரையறையென்று ஒன்று கிடையாது. சுதந்திரம் என்பதெல்லாம் சரிதான். பொருண்மையான அடையாளம் தேவை. தமிழன் யார் என்றால் அடையாளம் காட்டும் அளவீடு நம்மிடம் இருக்கிறதா? இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலச் சரித்திரம் என்கிறீர்கள். எங்களுக்குச் சரித்திரம் ஏது? ஒடுக்குபவர்களின் சரித்திரமே நீங்கள் சொல்கிற சரித்திரம். இன மனிதனின் பண்பை பொருண்மையாக வரையறுத்துக் கொண்டே அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையை நாம் திட்டமிட வேண்டும். நீ எனக்குள் வந்தால் உனக்குப் பாதுகாப்பு. அதாவது எனது ஒடுக்குமுறையை ஏற்றுக் கொண்டால் உனக்குப் பாதுகாப்பு, இப்படித்தான் இனம் தோன்றியது. ஆனால் இனம் இன்று உன்னைக் காப்பாற்றுகிறதா? இனமானம் - பண்பாடு இந்தச் சொற்களுக்கெல்லாம் என்ன வரையறை? ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இனமே கிடையாது. புதிய இனம் உருவாக வேண்டும். ஒரே வரியில் சொல்வதானால் இப்படிச் சொல்லலாம் தமிழர்களை ஒடுக்கியது தமிழ்க் கலாச்சாரம்தான்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

நாம்உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டியது பாட்டாளி வர்க்கக் கலாச்சாரமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

20. வேல்சாமி: பக்தி இலக்கியங்கள் தமிழின், தமிழனின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகின்றன என ராமதாஸ் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மற்ற அம்சங்களில் விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் தோழர்களுக்குக்கூட தமிழ் இனம், தமிழ்க் கலாச்சாரம் போன்றவை குறித்து இத்தகைய தவறான பார்வைகள் உள்ளன. இதற்கான காரணத்தை அறிய நாம் கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளில் தமிழ், தமிழ் இனம், தமிழ்க்கலாச்சாரம் தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நூல்களின் பின்னணி,அரசியல் ஆசிரியர்களின் சாதி ஆகியவற்றை பரிசீலனைக்குள்ளாக்க வேண்டும். எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளை முதல் வெள்ளை வாரணர் வரை இவர்கள் அனைவருமே உயர்சாதி சைவ வேளாள மரபில் வந்தவர்கள்தான். குறிப்பாக தமிழ்க்கல்விப் பாரம்பரியத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கோ, இடைநிலைச் சாதிக்கோ இடமில்லை. இடம்பெற்ற ஓரிரண்டு இடைநிலைச் சாதியினரும் மேற்குறித்தவர்களின் கருத்தியலை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றனர். பின்னணியாய் உள்ள அன்றைய அரசியலைப் பார்க்கும் போது இவர்களனைவரும் அன்று பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராக இருந்தார்கள் என்றாலும் இவர்கள் அனைவரும் உயர்த்திப் பிடித்தது பார்ப்பனியமும் வருணாசிரமும்தான். சத்திரிய அந்தஸ்து கோரி இக்காலகட்டத்தில் வெள்ளாளர் மற்றும் இடைநிலைச் சாதியினரால் வெளியிடப்பட்ட நூற்களைப் பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். தொல்காப்பியம் தொடங்கி தமிழக வரலாறு முழுமையையும் உற்று நோக்கினால் நிலவுடைமையிலும், கருத்தியல் ஆதிக்கத்திலும் பார்ப்பனர்களும் சைவ வேளாளர்களும் வரலாறு பூராவிலும் இணைந்தே வந்துள்ளனர். சோழர் காலத்தின் பிற்பகுதியில் பார்ப்பனர்களைக் காட்டிலுங்கூட சைவ வேளாளர்கள் அரசியலதிகார ஆதிக்கமும் நிலவுடமை ஆதிக்கமும் பெற்றிருந்ததை நவீன ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. பின்னாளில் இது வருணாசிரமத்தை உதறாத சைவ சித்தாந்தமாகவும் மடங்களின் ஆதிக்கமாகவும் இறுகியது. காலனி ஆதிக்கம் தொடங்கி இந்நிலைகளில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அரசு எந்திரம் விரிவாக்கப்படுகிறது. அறிவுத் துறைகள் வளருகின்றன. ஆங்கிலக் கல்வியுடன் இவை இணைக்கப்படுகின்றன. பார்ப்பனர்கள் எளிதில் இவற்றைக் கைப்பற்றி அகில இந்திய அளவில் ஆதிக்க சக்திகளாக ஆகின்றனர். இது நாள் வரை சம அளவிலும் கூடுதலாகவும் ஆதிக்கம் புரிந்து கொண்டிருந்த உயர்சாதியினர் இது நாள் வரை கருத்தியல் ஆதிக்கத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்த பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்திற்குக் கீழாக அரசியலதிகாரத்தில் மட்டுமின்றி சகல துறைகளிலும் வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையை எதிர் கொள்ளவே தமிழினத் தொன்மை, கலாச்சார மேம்பாடு, மொழி முதன்மை ஆகியவற்றை இலக்கியக் களத்திலும் அரசியல் களத்திலும் இவர்கள் முன் வைத்தனர். ஜஸ்டிஸ்கட்சி, தனித்தமிழ் இயக்கம், திராவிட இயக்கங்கள் ஆகியவற்றில் இந்தக் கூறுகளைக் காணலாம் வரலாறு பூராவிலும் தமிழ்க் கலாச்சாரம் எனத் தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்டதெல்லாம் முற்றிலும் வருணாசிரமத்தை நீக்கியதல்ல என்பதையும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலனையும் கலாச்சாரத்தையும் உள்ளடக்கிய தல்ல என்பதையும், உயர்சாதி மேட்டுக்குடியினரின் நலனுக்கானதாகவே இருந்தது என்பதையும் நாம் இன்று மறந்து விடக்கூடாது.

நான்கு மணி நேர முதற்கட்ட விவாதம் முடிவடைந்தவுடன் ஒரு மணி நேர இடைவேளைக்குப் பின் மீண்டும் விவாத அரங்கு தொடர்ந்தது. விவாதத்தின்போது பெரும்பான்மையாக அனைவரும் உடன்பட்ட அம்சங்களையும், விவாதத்திற்குரியனவற்றையும் தலைவர் தொகுத்தளித்தார். கலந்து கொண்ட அனைவரும் ஒப்புதல் அளித்தனர்.

கூட்டுக்குரல் (உடன் பட்டவை)

i) தேசம் பற்றிய ஸ்டாலினிய வரையறையை இன்று அப்படியே பொருத்திப் பார்க்க முடியாது. சூழல் போராட்டங்களின் தன்மை எல்லாமே மாறியிருக்கிறது. ஆனால் வரையறையே தேவை இல்லை எனச் சொல்ல முடியாது.

ii) தேசியத்தை முதலாளியத்துடன் நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்க்க முடியாது.

iii) தேசியம் வர்க்க ஆய்விற்கு அப்பாற்பட்டதல்ல.

iv) தேசியம் தவிர்க்க இயலாமல் பாசிசத்திற்கே இட்டுச் செல்லும் எனச் சொல்ல முடியாது. கையாள்வதைப் பொறுத்தே பாசிசத்திற்கு இட்டுச் செல்லுமா இல்லையா எனச் சொல்ல முடியும்.

v) ராஜராஜன் போன்ற மாமன்னர்களைத் தேசிய வீரர்களாகப் பார்ப்பதும், பண்டைய ''பொற்காலங்களை'' விமர்சனமின்றிப் பார்ப்பதும், இந்து மதம் சார்ந்த பண்பாட்டு அம்சங்களை உயர்த்திப் பிடிப்பதும், மொழி முதன்மை

படிப்பகம்

வாதத்தில் அமிழ்வதும் மிகவும் ஆபத்தானது. பாசிசத்திற்கே இட்டுச் செல்லும்.

vi) இன்று நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்க்கத் தக்க நேரடியான செவ்வியல் மாதிரிகள் கிடையாது. மேற்கோள் யுத்தம் சாத்தியமில்லை. ஆனால் வழிகாட்டும் நெறிகளைப் பேராசான்களின் எழுத்துக்களிலிருந்து பெறமுடியும்.

vii) ஐஏஎஸ்/ஐபிஎஸ் தேர்வுகளை தமிழ் நாட்டிலேயே, தமிழிலேயே நடத்துவது, தமிழ் வழிக் கல்வி போன்ற குறிப்பான முழக்கங்களின் அடிப்படையில் தேசிய இன அணி திரட்டப்படவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டோர், சிறுபான்மையோர் பிரச்சினைகள் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

viii) அகில இந்தியத் தேசியமும் இங்கே இருக்கத்தான் செய்கிறது. இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் இது அதிகமாய் இருக்கிறது. இது எச்ச சொச்சமாய் பிற தென் மாநில மக்கள் சிலரிடத்திலும் கூடக் காணப்படுகிறது. இது ஆதிக்கத் தன்மையானதாக இருப்பதால் இது எதிர்க்கப்பட வேண்டியது.

ix) சுய நிர்ணய உரிமை ரசியாவில் சரியாக வழங்கப்பட்டதில்லை. ரசியாவில் இன்றைய தேசிய இனப் பிரச்சினைகட்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். விரிவான, தூலமான ஆய்வுகள் இது குறித்துத் தேவை.

x) பிரிவினையை உள்ளடக்கியதே சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கை, தனிநாடு கோரிக்கை, சனநாயகக் கோரிக்கை அதனை முன் வைப்பவர்களை முற்போக்காளராய்ப் பார்ப்பதே சரி.

xi) ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் அஸ்ஸாம் நாட்டு விடுதலை இயக்கமாகிய 'உல்ஃபா' போன்றவற்றையும் ஆயுதப் போராட்டம், மார்க்சியம்* ஆகியவற்றைப் புறந்தள்ளும் இதர தேசிய இயக்கங்களையும் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது அவசியம்.

ஒருமித்த கருத்து அடைய முடியாமல் மேலும் விவாதத்திற்குரியனவாகத் தொகுக்கப்பட்டவை :

1. தேசிய முதலாளிகள் / தமிழ்த் தேசிய முதலாளிகள் இல்லை என்கிற கருத்தைக் கோச்சடை சுகுமாரன் போன்றோர் ஏற்கவில்லை.

2. தேசிய இனத்தை வர்க்க ரீதியாய் வரையறுப்பதில் பிரிட்டோ போன்றோர் கருத்து மாறுபட்டனர். ஸ்டாலின் குறிப்பிடும் நான்கு பண்புகளுக்குப் பொருந்தி வருகிற அனைவரையும் தேசிய இனமாகவே பார்க்க வேண்டும் என்கிற கருத்தை இவர்கள் முன் வைத்தனர்.

3. மேற்கண்ட அடிப்படையில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய வர்க்கங்கள் புறந்தள்ளப் பட வேண்டிய வர்க்கங்கள் எனப் பார்க்க முடியாது என்கிற கருத்தும் முன் வைக்கப்பட்டது. அப்படியானால் பாரதிய ஜனதா, விசுவ இந்து பரிசத் போன்றவற்றையும் அகில இந்தியம் பேசுகிற தரகு முதலாளிகளையும் உள்ளடக்கிவிட முடியுமா என்கிற கேள்வியை வர்க்க ரீதியாய் வரையறுக்க வேண்டுமென்கிற கருத்தை முன் வைத்தவர்கள் எழுப்பினர். உள்ளடக்குவது புறந்தள்ளுவது எனப் பார்க்காமல் யாரை அணிதிரட்டுவது எனக் கேட்பதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்றார் கல்யாணி. அந்த அடிப்படையில் ஒடுக்கப்பட்ட / தாழ்த்தப்பட்ட / சிறுபான்மை மக்களை அணிதிரட்டுவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்றார் அவர்.

4. அடித்தட்டு மக்களின் கலாசாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் கலாச்சார முன் நிபந்தனை வைக்க வேண்டும் என்கிற கருத்தையும் மேலும் ஆழமாக விவாதிக்க வேண்டும் என்று சிலர் குறிப்பிட்டனர்,

இந்தியாவிற்கு மார்க்சிய-லெனினியம் பொருந்தாது. பெரியாரியலே சரியாக இருக்கும் என்கிற கருத்தைப் பெரியார்

* மார்க்சியத்தை நிபந்தனையாக வைப்பதைப் பெரியார் மையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் ஏற்கவில்லை. ஆயுதப் போராட்டத்தை நிபந்தனையாக வைப்பது என்பதிலும் இவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து மாறுபட்டனர். 'தேவைப்பட்டால்' என்கிற அடைவை இவர்கள் சேர்க்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினர்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

மையத்தவர்கள் மட்டும் தொடர்ந்து கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

6. பார்ப்பனர்களைப் புறந்தள்ள வேண்டுமெனப் பெரியார் மையத்தவரும் தமிழக இளைஞர் பேரவையும் குறிப்பிட்ட போது பார்ப்பனரல்லாத யாரையும் சேர்த்துவிட முடியுமா என்கிற கேள்வியை மற்றவர்கள் எழுப்பினர். இன உணர்வு என்கிற அடிப்படையில் பார்ப்பனரல்லாத உயர் சாதி ஆதிக்கமும் கொடியதுதானே என்கிற கேள்வியை பலரும் எழுப்பினர். பிரேம், வேல்சாமி போன்றோரின் ஆழமான கருத்துக்களைப் பலரும் வற்புறுத்தினர்.

7. இருளர், கோத்தர் போன்ற இனக்குழுக்களை தமிழ்த் தேசிய இனத்தில் சேர்க்கிறோமே? அவர்களது எழுச்சிகளை எப்படிப் பார்ப்பது? இனக்குழு மக்களை எல்லோருந்தானே சுரண்டுகிறோம். அவர்களது தனி நாடு கோரிக்கையை நாம் எப்படிப் பார்ப்பது என்பன போன்ற அம்சங்களிலும் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றார் பேராசிரியர் இராம சுந்தரம். 'போடோ' மக்களின் போராட்டம் குறித்த 'உல்ஃபா'வின் கருத்துக்கள் இதில் வழிகாட்டியாக அமையும் என்றார் இராமதாசு.

சுமார் ஐந்து மணி நேரம் விவாதம் நடைபெற்றது. மையமான சில அம்சங்களில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது எனினும் தேசிய இனம் என்பது கற்பிதம் செய்யப்பட்ட சமூகம் என்கிற கருத்தாக்கமும் இன உணர்வு என்கிற முழக்கம் இறுதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிராகவே அமைந்து போகிறது என்கிற கருத்தும் விரிவாக விவாதிக்கப்படாதது குறை. இது குறித்த தோழர்களின் கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. பிரேம், உஞ்சை ராசன், கோச்சடை, ரவி, வேல்சாமி ஆகியோரின் கருத்திலிருந்து விவாதத்தை மீண்டும் தொடங்கலாம்.

தொகுப்பு : **நிறப்பிரிகை**

காஸா : "இது கலகமல்ல-ஒரு போர்"

(ஹாயிர்-Ha'ir-18.12.87 இதழில் வெளிவந்த இக்கட்டுரையின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு Race & Class (Spring 1988) இதழில் வெளிவந்தது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு : இஸ்ரேல் ஷஹாக். சுருக்கித் தமிழில் தருவது : சாரு நிவேதிதா)

ஹாயிர் பத்திரிகையின் நிருபரான **மக்ரம் கூரி மகூல்** காஸாவுக்குச் சென்று அங்கு நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை நேரில் அறிந்து வந்திருப்பவர், அங்குச் சென்றிருந்த போது துப்பாக்கிச் சூட்டினிடையே சிக்கிக் கொண்டு முகத்தில் காயமடைந்தார். அங்கு நடந்த 'கலவரங்களின்' தலைவர்களுள் ஒருவரைச் சந்தித்தார். இதே தினத்தன்று தான் இஸ்ரேலின் முன்னாள் பாதுகாப்பு அமைச்சரான ஷரோன் ஜெரூசலத்தில் முஸ்லீம்கள் வசிக்கும் பகுதியில் தான் கட்டிய புதிய வீட்டை ஹனுக்கா (Hanukka) மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி சமர்ப்பணம் செய்தார். காஸாவில் நடந்தது (நடப்பது) என்ன என்பது பற்றி இங்கே விவரிக்கிறார் மக்ரம் கூரி மகூல் :—

ஒரு நீண்ட கதை. முடிவு தெரியாத ஒரு நீண்ட கதை. காஸா போகும் டாக்ஸிக்காக ஜாஃபா ஸ்டேஷனில் நான் நின்று கொண்டிருந்த போது துவங்கியது அந்தக் கதை. முழுசாக ஒரு மணி நேரம் காத்திருந்தும் ஒரு டாக்ஸியைக் கூட பார்க்க முடியவில்லை. ஜாஃபாவில் மாட்டிக் கொண்டுவிட்ட காஸாவைச் சேர்ந்த டாக்ஸி டிரைவர் ஒருவர் என்னை அழைத்துப் போக மிகவும் தயங்கினார். நாங்கள் காஸாவை நோக்கி போய்க் கொண்டிருந்த போது கூட அங்கே போவதைப் பற்றி தயக்கத்துடனே தான் பேசிக் கொண்டு வந்தார்: 'இன்றைக்கு காஸாவுக்குப் போவது அவ்வளவு சரியென்று தோன்றவில்லை. எங்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றுதான்: இஸ்ரேலின் அரபிப் பிரிவு வானொலி, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அமைதி நிலவுகிறது என்று சொன்னால் அங்கே நிலைமை சரியில்லை என்று அர்த்தம்.'

படிப்பகம்